

AVAILABLE IN YOUR LOCAL JUDAICA BOOKSTORE!

תורה תבלין

TORAH TAVLIN Publication

34 MARINER WAY
MONSEY, NY 10952

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

הדלקת נרות ליוה"כ – 6:11
זמן קריאת שמע/מ"א – 9:11
זמן קריאת שמע/הגד"א – 9:51
סוף זמן תפילה / הגד"א – 10:49
שקיעת החמה ליום כיפורים – 6:27
מוצש"ק צאה"כ/ מעריב – 7:27
צאה"כ/ לשיתת רבינו תם – 7:39

יום הכיפורים - Yom Kippur
י' תשרי תשע"ב - October 8, 2011

טיב התבלין

הנהגות ופירושים לעורך את האדם לעבודת השי"ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת שאין אנו עוזי פנים וקשי ערך לומר לפניך צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו – מעלת הוידי ביה"כ

סיפר לי הגה"צ רבי זונדל קרויזר שליט"א, שהתפלל פעם אחת תפילת ערבית במוצאי שבת בבנינו של מרן הרב מברסיק זצ"ל, ועמד לידובתפילת שמונה עשרה, והבחין כי בהגיעו לברכת 'שומע תפילה', התוודה ואמר: אנה ה' חטאתי עוונתי וכו', ומנה חטאיו בהשקט, אבל שמעו אותו צועק בשברון לב שלש פעמים אוי אוי ואי ולא היה זה במוצאי 'שבת-סלחות', אלא במוצאי שבת רגיל באמצע השנה! אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלמיה, שאדם נעמד לפני בוראו ואומר: **על חטא שחטאנו לפניך**, ואינו יודע כלל מה הוא אומר, ולאיהו חטא הוא מתוכו, ובודאי שבזמן הוידי הוא כלל לא מתחרט על החטא הנטון! וכמה גדולה מעלתו של המתוודה בעצמו על חטאיו, מפורש באורח הק' (ח"ג רלא, א), שאם האדם מתוודה ומפרט חטאיו, אזי הקב"ה בכבודו ובעצמו דן אותו, ואז ודאי דן אותו לטובה ומוחל לו. ומוסיף שם, שלכן צריכים לפרש את העוונות של כל אבר ואבר, וכל מה שעשה בפרטות. לכן, ויחמץ לשים אל לבו לפני יוה"כ ללמוד את פירוש הוידי, לערוך חשבון נפש באלו חטאים הוא נכשל, להתחרט עליהם בשברון לב. ובהגיע זמן אמירת הוידי יצאו המילים מקירות לבו השבור מתוך בושה וכלמיה, ובהחלטה שלא ישוב עוד לכסלו ונכה להתחם בספרן של צדיקים גמורים.

מאת הרב שלום פערל שליט"א
מגיד מישירים בת"ק בית שמש

מאוצרותיו של המגיד

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא...ועניתם את נפשותיכם (ויקרא כג-כו), – בעניין מצוות עינוי נפש ביה"כ

דברכות, שיהא מיעוט חלבו ודמו כאילו הקריב ע"ג המזבח, ולכן כתב אותם בהדד, ללמדך ששקולין, והתענית כמו קרבן, והיינו, שהזכירה התורה הקרבת קרבנות החג מיד אחר הזכרת מצוות עינוי נפש - 'צום' - כדי לרמז ששקולה הצום כהקרבת קרבן המכפרת.

וע"פ דברי ה'העמק דבר' יש להוסיף בכוונת התורה, שאינה רק לרמז ששקולה הצום כהקרבת קרבן המכפרת, אלא גם להשתמש ברמז זה כדי לתת טעם למצוות עינוי נפש ביה"כ- 'צום', שהוא משום ש'תענית נחשבת כהקרבת קרבן המכפרת, ובכך תתכפר ביותר ביום זה המסוגל לכפרה'.

ולפ"ז 'ועניתם את נפשותיכם- בצום, ובכך ייחשב כאילו הקרבנתם קרבן המכפרת, וכמבואר בהמשך הקרא, והקרבתם- ע"י הצום' אשה לה, וממשיך הפסוק לבאר מדוע מצוה זו שייכת ליום זה, כי יום כיפורים הוא, והיינו שהוא יום המסוגל לכפרה, ולכן עליכם לצום בו, כיון שתענית נחשבת כהקרבת קרבן המכפרת, ובכך תתכפרו ביותר ביום זה המסוגל לכפרה'.

ונהו איתא בגמ' (שבת ק"ח), "כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז וכו' מוחלי לו", ומבואר, דגם יום השבת מסוגל לכפרה, וא"כ כאשר יוה"כ חל בשבת כמו השנה, הוא מסוגל ביותר לכפרה, ולגמר חתימה טובה!!!

הנהגות ופירושים לעורך את האדם לעבודת השי"ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת שאין אנו עוזי פנים וקשי ערך לומר לפניך צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו – מעלת הוידי ביה"כ

סיפר לי הגה"צ רבי זונדל קרויזר שליט"א, שהתפלל פעם אחת תפילת ערבית במוצאי שבת בבנינו של מרן הרב מברסיק זצ"ל, ועמד לידובתפילת שמונה עשרה, והבחין כי בהגיעו לברכת 'שומע תפילה', התוודה ואמר: אנה ה' חטאתי עוונתי וכו', ומנה חטאיו בהשקט, אבל שמעו אותו צועק בשברון לב שלש פעמים אוי אוי ואי ולא היה זה במוצאי 'שבת-סלחות', אלא במוצאי שבת רגיל באמצע השנה! אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלמיה, שאדם נעמד לפני בוראו ואומר: **על חטא שחטאנו לפניך**, ואינו יודע כלל מה הוא אומר, ולאיהו חטא הוא מתוכו, ובודאי שבזמן הוידי הוא כלל לא מתחרט על החטא הנטון! וכמה גדולה מעלתו של המתוודה בעצמו על חטאיו, מפורש באורח הק' (ח"ג רלא, א), שאם האדם מתוודה ומפרט חטאיו, אזי הקב"ה בכבודו ובעצמו דן אותו, ואז ודאי דן אותו לטובה ומוחל לו. ומוסיף שם, שלכן צריכים לפרש את העוונות של כל אבר ואבר, וכל מה שעשה בפרטות. לכן, ויחמץ לשים אל לבו לפני יוה"כ ללמוד את פירוש הוידי, לערוך חשבון נפש באלו חטאים הוא נכשל, להתחרט עליהם בשברון לב. ובהגיע זמן אמירת הוידי יצאו המילים מקירות לבו השבור מתוך בושה וכלמיה, ובהחלטה שלא ישוב עוד לכסלו ונכה להתחם בספרן של צדיקים גמורים.

מאת הרב שלום פערל שליט"א
מגיד מישירים בת"ק בית שמש

מאוצרותיו של המגיד

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא...ועניתם את נפשותיכם (ויקרא כג-כו), – בעניין מצוות עינוי נפש ביה"כ

דברכות, שיהא מיעוט חלבו ודמו כאילו הקריב ע"ג המזבח, ולכן כתב אותם בהדד, ללמדך ששקולין, והתענית כמו קרבן, והיינו, שהזכירה התורה הקרבת קרבנות החג מיד אחר הזכרת מצוות עינוי נפש - 'צום' - כדי לרמז ששקולה הצום כהקרבת קרבן המכפרת.

וע"פ דברי ה'העמק דבר' יש להוסיף בכוונת התורה, שאינה רק לרמז ששקולה הצום כהקרבת קרבן המכפרת, אלא גם להשתמש ברמז זה כדי לתת טעם למצוות עינוי נפש ביה"כ- 'צום', שהוא משום ש'תענית נחשבת כהקרבת קרבן המכפרת, ובכך תתכפרו ביותר ביום זה המסוגל לכפרה'.

ולפ"ז 'ועניתם את נפשותיכם- בצום, ובכך ייחשב כאילו הקרבנתם קרבן המכפרת, וכמבואר בהמשך הקרא, והקרבתם- ע"י הצום' אשה לה, וממשיך הפסוק לבאר מדוע מצוה זו שייכת ליום זה, כי יום כיפורים הוא, והיינו שהוא יום המסוגל לכפרה, ולכן עליכם לצום בו, כיון שתענית נחשבת כהקרבת קרבן המכפרת, ובכך תתכפרו ביותר ביום זה המסוגל לכפרה'.

ונהו איתא בגמ' (שבת ק"ח), "כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז וכו' מוחלי לו", ומבואר, דגם יום השבת מסוגל לכפרה, וא"כ כאשר יוה"כ חל בשבת כמו השנה, הוא מסוגל ביותר לכפרה, ולגמר חתימה טובה!!!

הנהגות ופירושים לעורך את האדם לעבודת השי"ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת שאין אנו עוזי פנים וקשי ערך לומר לפניך צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו – מעלת הוידי ביה"כ

סיפר לי הגה"צ רבי זונדל קרויזר שליט"א, שהתפלל פעם אחת תפילת ערבית במוצאי שבת בבנינו של מרן הרב מברסיק זצ"ל, ועמד לידובתפילת שמונה עשרה, והבחין כי בהגיעו לברכת 'שומע תפילה', התוודה ואמר: אנה ה' חטאתי עוונתי וכו', ומנה חטאיו בהשקט, אבל שמעו אותו צועק בשברון לב שלש פעמים אוי אוי ואי ולא היה זה במוצאי 'שבת-סלחות', אלא במוצאי שבת רגיל באמצע השנה! אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלמיה, שאדם נעמד לפני בוראו ואומר: **על חטא שחטאנו לפניך**, ואינו יודע כלל מה הוא אומר, ולאיהו חטא הוא מתוכו, ובודאי שבזמן הוידי הוא כלל לא מתחרט על החטא הנטון! וכמה גדולה מעלתו של המתוודה בעצמו על חטאיו, מפורש באורח הק' (ח"ג רלא, א), שאם האדם מתוודה ומפרט חטאיו, אזי הקב"ה בכבודו ובעצמו דן אותו, ואז ודאי דן אותו לטובה ומוחל לו. ומוסיף שם, שלכן צריכים לפרש את העוונות של כל אבר ואבר, וכל מה שעשה בפרטות. לכן, ויחמץ לשים אל לבו לפני יוה"כ ללמוד את פירוש הוידי, לערוך חשבון נפש באלו חטאים הוא נכשל, להתחרט עליהם בשברון לב. ובהגיע זמן אמירת הוידי יצאו המילים מקירות לבו השבור מתוך בושה וכלמיה, ובהחלטה שלא ישוב עוד לכסלו ונכה להתחם בספרן של צדיקים גמורים.

מאת הרב שלום פערל שליט"א
מגיד מישירים בת"ק בית שמש

מאוצרותיו של המגיד

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא...ועניתם את נפשותיכם (ויקרא כג-כו), – בעניין מצוות עינוי נפש ביה"כ

דברכות, שיהא מיעוט חלבו ודמו כאילו הקריב ע"ג המזבח, ולכן כתב אותם בהדד, ללמדך ששקולין, והתענית כמו קרבן, והיינו, שהזכירה התורה הקרבת קרבנות החג מיד אחר הזכרת מצוות עינוי נפש - 'צום' - כדי לרמז ששקולה הצום כהקרבת קרבן המכפרת.

וע"פ דברי ה'העמק דבר' יש להוסיף בכוונת התורה, שאינה רק לרמז ששקולה הצום כהקרבת קרבן המכפרת, אלא גם להשתמש ברמז זה כדי לתת טעם למצוות עינוי נפש ביה"כ- 'צום', שהוא משום ש'תענית נחשבת כהקרבת קרבן המכפרת, ובכך תתכפרו ביותר ביום זה המסוגל לכפרה'.

ולפ"ז 'ועניתם את נפשותיכם- בצום, ובכך ייחשב כאילו הקרבנתם קרבן המכפרת, וכמבואר בהמשך הקרא, והקרבתם- ע"י הצום' אשה לה, וממשיך הפסוק לבאר מדוע מצוה זו שייכת ליום זה, כי יום כיפורים הוא, והיינו שהוא יום המסוגל לכפרה, ולכן עליכם לצום בו, כיון שתענית נחשבת כהקרבת קרבן המכפרת, ובכך תתכפרו ביותר ביום זה המסוגל לכפרה'.

ונהו איתא בגמ' (שבת ק"ח), "כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז וכו' מוחלי לו", ומבואר, דגם יום השבת מסוגל לכפרה, וא"כ כאשר יוה"כ חל בשבת כמו השנה, הוא מסוגל ביותר לכפרה, ולגמר חתימה טובה!!!

sinning, they become happy and excited. “You are no different than us. We sin as we please, and so do you. You are no different in the eyes of G-d than we are!” But we can answer them right back, “Of course, we are different. Sinning is part of your nature, it is who you are. But we are pure deep

A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY

Laws and Customs that Merit a Good Parnassa (26)
Aseres Yimei Teshuva. There is a *tefillah* from the **Arizal** quoted in **Sefer Mishnas Chasidim** (an early Kaballistic work) (1) to say with the words: “אבינו מלכנו בספר פרנסה וכלכלה”. The text of the *tefillah* reads as follows: **“הי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלקי אבותי שתתן לי ולביתי ולכל הסמוכים על שולחני היום ובכל יום ויום מונותי בכבוד בזכות שמך הגדול (ויקראנוסא) הממונה על הפרנסה”**

The bracketed Name of *Hashem* is not said; rather one just looks at it without articulating the Name, as we mentioned last week in the *tefillah* during *Birchas Kohanim*. This *tefillah* is brought in many *Nusach Sefard machzorim* and *siddurim*. There is somewhat of a discrepancy as to the exact time to say it. In the source quoted above, it says that one should say this *tefillah* while the *Chazan* is reciting those words of “אבינו מלכנו”. However, in the *machzorim* and *siddurim*, it seems to indicate that each individual should say the *tefillah* with his own personal recital of that line in “אבינו מלכנו”.

Yom Kippur. There is a story in the *Medrash Raba* (2) which is quoted in the **Tur** (3), about a city in which there was only one fish to be had. One of the prominent ministers in the town sent out his servant with an order to purchase the fish and gave him a gold coin. However, there was a Jewish tailor who was so intent

down; we just became a bit soiled through our actions. When we clean ourselves up and do *teshuvah*, we will once again be as pure and white as snow!” Thus, - **“סרנו ממצותיך”** - We may have strayed from your *mitzvos*, - **“ולא שוה לנו”** - but it has no value to us - it is not who we really are! (**R’ Avraham Cohen**)

הלכה למעשה

מאת מנ"ה ברוך הירשפלד שליט"א
רב דקלה אהבת ישראל, קליבלנד הייטס
on purchasing the fish, that he went as high as five gold coins in his bid to get it. When the minister heard that a simple tailor outbid him for the fish, he called the man over and asked why it was so important to buy this fish. The tailor answered, “And how can I not buy it in order to eat it on this day (*Erev Yom Kippur*), the day that the Holy One blessed be He commanded us to eat and drink, and assured us (if we do so) of total forgiveness for all of our sins?” The minister was impressed, and complimented the man on his action before sending him on his way. When the man got home and opened up the fish, he found a diamond inside!

Based on this *Medrash*, some say (4) that eating fish on *Erev Yom Kippur* is a *segulah* for becoming wealthy. However, the proof from the story is not clear, because that person spent a large sum to get the fish, and therefore this story may not necessarily apply to one who buys it at a lower price.

Kedusha of Musaf on Rosh Hashana and Yom Kippur. During *kedusha*, when the *Chazan* intones the word “א-ל-ה” - it is deemed an opportune time daven for *parnassa* (or good children or even הקדוש). Some *machzorim* include a special text to say. It is brought down (4) that in some congregations the *chazan* says that word in a long drawn-out *nigun* to enable the listeners to say the entire lengthy prayer.

(1) ראש השנה פרק ב' (2) בראשית רבה יאד
(3) טור או"ח תרד (4) ספר בשביל שתתעשר ע'
קטו (5) עיין ש"ת תשובות והנהגות בער

Chacham Rabbeinu Elazar Abuchatzaira ZT”L (Divrei Elazar) would say:

“The reason why we do not say 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' out loud throughout the entire year, is because when *Moshe Rabbeinu* went up to Heaven to receive the *Torah*, he heard the angels saying it and out of respect for their holiness, he did not say it out loud. On *Yom Kippur*, though, we say these special words loudly, to signify that on this day we are like the angels. Why, then, do we say them on the first night, when our stomachs are full and our bodies are still grounded in *gashmius*, and not the next night, after a full day of emulating the angels? The answer is that a Jew must always look forward. On *Kol Nidrei* night, every Jew WANTS to be an angel; that is his ultimate goal. Thus, he says the words that the angels say. The next night, however, he is looking ahead to being himself, a human being again, so he does not say them. The important thing is not so much where you were but where you are going!”

Chacham Rabbeinu Ovadia Yosef Shlit’a would say:

“These days are particularly suited for *teshuvah*, as the prophet Yeshayahu declares, ‘*Seek Hashem when He is found; call to Him when He is close.*’ One should not be cruel and unwilling to forgive those who have wronged him; if one does not forgive another for his sin, he will not be forgiven for his sins. No one can feel confident that he will earn a favorable judgment in the heavens; but if one treats others kindly beyond the strict letter of the law, then he is similarly judged with compassion beyond the strict letter of the law.”

מוקדש לעילוי נשמת רב חיים יהודה לייב ב"ר משה שלמה גלייבערמאן ז"ל – נלב"ע יום הכיפורים תשע"א – תנצב"ה
TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE BY MAIL FOR YOUR SHUL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM.

מעשה אבות סימן לבנים

The following is an excerpt from the memoir of Rabbi Moshe Segal, a *Lubavitcher chasid* who was active in the struggle to free the Holy Land from British rule. In those years, the area in front of the Western Wall did not look as it does today. Only a narrow alley separated the *Kosel* and the Arab houses on its other side. The British Government forbade Jews to place an *Aron Kodesh*, tables or benches in the alley; even a small stool could not be brought to the *Kosel*. The British also instituted the following ordinances, designed to humble the Jews at the holiest place of their faith: it is forbidden to pray out loud lest one upset the Arab residents; it is forbidden to read from the *Torah* (those praying at the Wall had to go to one of the synagogues in the Jewish quarter to conduct the *Torah* reading); it is forbidden to sound the *shofar* on *Rosh Hashana* and *Yom Kippur*. The British Government placed policemen at the *Kosel* to enforce these rules.

Rabbi Segal writes: On *Yom Kippur* of the year 5690 (1930), I was praying at the *Kosel Hamaaravi*. During the brief intermission between the *musaf* and *mincha* prayers, I overheard people whispering to each other, “Where will we go to hear the *shofar*? It’ll be impossible to blow here. There are as many policemen as people praying.” The British Police Commander himself was there, to make sure that the Jews will not, G-d forbid, sound the single blast that closes the fast.

I listened to these whisperings, and thought to myself: Can we possibly forgo the sounding of the *shofar* that accompanies our proclamation of the sovereignty of *Hashem*? Can we possibly forgo the sounding of the *shofar*, which symbolizes the redemption of Israel? True, the sounding of the *shofar* at the close of *Yom Kippur* is only a custom, but as we know, “*A Jewish custom is Din (law)*” I approached Rabbi Yitzchak Horenstein, who served as the Rabbi of our *minyana* and said to him, “Rabbi, give me a *shofar* - I will blow!” The Rabbi abruptly turned away from me, but not before he cast a glance at the prayer stand at the left end of the alley. I understood that the *shofar* was in the stand.

When the hour of the blowing approached, I walked over to the stand and leaned against it. I opened the drawer and slipped the *shofar* into my shirt. I had the *shofar*, but what if they saw me before I had a chance to blow it? I was still unmarried at the time, and following the Ashkenazic custom, did not wear a *talis*. I turned to the person praying at my side, and asked him if I could borrow his *talis*. My request must have seemed strange to him, but the Jews are a kind people, especially at the holiest moments of the holiest day, and he handed me his *talis* without a word.

I quickly wrapped myself in the *talis*. All around me, a foreign government prevails, ruling over the people of Israel even on their holiest day at their holiest place, and we are not free to serve our G-d; but under this *talis* is another domain. Here I am under no dominion save that of my Father in Heaven; here I do as He commands me, and no force on earth will stop me.

When the closing words of the *Neilah* prayer - “*Shema Yisroel ...*” “*Boruch Shem ...*” and “*Hashem Hu HaElokim...*” were proclaimed, I took out the *shofar* and blew a long, resounding blast. Everything happened very quickly. Many hands grabbed me. The *talis* was thrown off my head, and before me stood the Police Commander who ordered my arrest. I was taken to the kishla, the prison in the Old City and a guard was posted. Many hours passed; I was given no food or water to break my fast. Finally at midnight, the police received an order to release me, and I was let out without a word.

I then learned that when the chief rabbi of the Holy Land, **R’ Avraham Yitzchok Kook ZT”L**, heard of my arrest, he immediately contacted the secretary of the High Commissioner of Palestine, and asked that I be released. When his request was refused, he stated that he would not break his fast until I was freed. The High Commissioner resisted for many hours, but finally, out of respect for the rabbi, he had no choice but to set me free.

From then on, the *shofar* was sounded at the *Kosel* every *Yom Kippur*. The British well understood the significance of this blast; they knew that it will ultimately demolish their reign over our land as the walls of Yericho crumbled before the *shofar* of Yehoshua, and they did everything in their power to prevent it. But every *Yom Kippur*, the *shofar* was sounded by men who knew they would be arrested for their part in staking our claim on the holiest of our possessions.

משל למא הדבר דומא

סדרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו (וידי ליום כיפור)

משל: A few hundreds years ago, an African tribesman once traveled by ship in search of bounty to trade, and by chance the ship docked in a European port. The African man alighted from the ship and began walking through the streets.

It didn’t take long for him to realize that everyone he passed was staring at him: he was the only black man they had ever seen and he stuck out like a sore thumb!

Panicking, he looked around to see if there was anybody he could associate himself with. Of course, there was no one like him; everyone was white as snow! He became

afraid that the white people would become hostile to him.

Suddenly, he saw a young boy walking his way. The boy was pitch black - just like him! He ran over and said, “Oh, finally, I have found another who is like me!”

But the boy just brushed him by. “I am not like you,” he said. “I have just come from the playground, where I was playing in the mud for the past hour. When I get home, I will wash off all the black mud that is on me and I will be clean. But you,” said the boy, “will always remain black!”

נגמסל: When the nations of the world see the Jewish people

כי הגה כידעיה ביד הרקם ברצותו מישד וברצותו מעקם כן אנתנו בידך קל קנא ונוקם (פוט לל יחידים)

A number of questions arise from the words of this *piyut*. First, what is the connection between an embroiderer with a length of cloth in his hand, to “קל קנא ונוקם” - “*G-d who is jealous and vengeful*”? Second, why is it necessary to mention about this embroiderer: “*if he wants he can make it straight; if he wants he can make it uneven*”? And third, on the holy day of *Yom Kippur*, when we turn to the Almighty and throw ourselves upon his mercy and kindness, does it make sense to refer to Him as a “*G-d who is jealous and vengeful*”? Don’t we want just the opposite from Him?

The **Kedushas Zion of Bobov, R’ Benzion Halberstam ZT”L HY”D** elucidates these words as follows: Any good artisan undergoes a thorough planning stage before he is ready to begin his actual creation. This includes drawing up the plans, fixing and perfecting his first few drafts until they are just right, and then working up a prototype. To the untrained eye, looking at the artist’s initial outlines would lead him to believe that the man is just drawing lines in all different directions with no apparent scheme or purpose. A person with understanding, however, knows that in fact, these lines are the basis for his ultimate masterpiece.

Hakadosh Boruch Hu is the Master Artist and the world at large is His canvas. What He spends His valuable time on is “painting” the beauty and glory of His “chosen nation” - the Jewish people, as He ultimately leads them towards the future redemption from exile. However, now, as we suffer through *golus* after *golus*, pain after pain, in countries all around the world, *Hashem* is simply “drawing the outline” for what will soon be. We are now in the “planning stage” of *Moshiach*. Thus, just as the embroiderer draws lines - some even, some uneven - as he prepares his cloth, so too, *Hashem* puts us through uncertain times and even appears to be “vengeful” as we suffer - as He prepares us for the *Geulah Shleima*!

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...
קדוש שם שמים

During this very exalted period called *Yomim Noraim* (the high holy days) the theme that runs through all our thoughts and prayers is the idea of raising ourselves up to return to the highest level a human being can reach in his relationship with *Hashem*. Each one of us is given a holy *neshama* which, by virtue of its very being, naturally gravitates towards *Hashem*. On the other hand, our bodies - the physical side of us - is forever pulling us away from our ultimate goal.

In *selichos* we say: “*The soul is yours, and the body is your doing, have mercy on your handiwork.*” This, explains the **Chasam Sofer ZT”L** is referring to all people of the world. Just as an artist will take care of his artwork because he made it, so too, we ask *Hashem* to have pity on us and take good care of all his creations simply because He made them.

However, continues the Chasam Sofer, the next words: “*The soul is yours and the body is (also) yours, do it (show pity) for the sake of Your Name*” refers to *Klal Yisroel*. The level that a Jew can attain is beyond the understanding of the rest of the world. The *neshama* certainly belongs to *Hashem* but a *yid* has the ability to even raise up his *guf* so that his physical body is permeated with spirituality and *ruchnius*. By utilizing the body for the sole purpose of serving the soul, this is truly the crowning glory of the Jew, who uplifts everything physical and infuses his body and his soul with a spirituality that is truly “*Mekadesh Shem Shamayim.*” And so we ask *Hashem* - “עשה למען שמך” - have mercy on us for the sake of Your Great Name - the Name that the Jewish people have sanctified for thousands of years through their holy deeds.

כי לא תחפץ במות המת כי אם בשובו מדרך וחייה ועד יום מותו תחכה אם ישוב מיד תקבלו (תפלת מוסף)

In **Mesilas Yishorim**, the **Ramcha”l** writes that once a person has committed a sin, theoretically it should be impossible for him to rectify it, for once an act is committed, it is done and what would his regret accomplish anyway? However, *Hashem*, in His great kindness has granted us an opportunity through *teshuvah* to undo - retroactively - the effects of an act committed previously.

R’ Elchanan Wasserman ZT”L HY”D once asked his *rebbe*, the **Chofetz Chaim ZT”L**, the following question: The *gemara* (קידושין מ:) tells us that one who is “תורה על הראשונות” - he regrets the *mitzvos* he has done in the past, loses the credit for their fulfillment. It would seem that the power to undo is universal, it seems to be a simple function of regret. What then is the great phenomenon of *teshuvah*?

The Chofetz Chaim answered that although חרטה (regret) can also discredit good deeds, it is only a deep and heartfelt regret that can do so. Indeed, one who does תשובה and repents out of true feelings of remorse for distancing himself from *Hashem*, is no different than one who is “תורה על הראשונות” and his sins are automatically forgiven. However, when one returns to *Hashem* merely out of fear of punishment, תשובה מיראה, and actually lacks the desired feelings of regret, it is only through this unique kindness of *Hashem* that his sins are erased.

The **Telsher Rosh HaYeshiva, R’ Chaim Stein ZT”L** offered a second approach. Perhaps the concept of *teshuvah* actually preceded that mentioned in the *gemara*. *Hashem* in His kindness and desire to give a sinner a second chance, created this function of regret, thus enabling a Jew to do *teshuvah*. In fact, only following this tremendous and novel concept of *teshuvah* can one also use this power in the opposite way, and lose the credit for a *mitzvah* he has already performed. (**R’ Yankel Cohen Shlit’a**)

דרגה יתירה FROM THE WELLSPRINGS OF
R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO
הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך (מליחות לימים נוראים)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead